

[Iver Poulsen.]

positive virkninger er derfor i hvert fald vanskeligere at få øje på end de negative.

Statsministerens vurdering af helhedsløsningens virkning var højst ejendommelig. Statsministeren omtalte således slet ikke den forhøjelse af lønindkomsterne på et par procent, som vil komme i marts 1964, og at man ikke kan udelukke — som det økonomiske råds formandskab siger — en ny dyrtidsregulering af lønningerne til januar. Statsministeren ville have givet et mere troværdigt billede af disse forhold, hvis han stærkere havde understreget, at det simpelt hen er den forbedrede internationale konjunktur, der er den altovervejende årsag til, at vor økonomiske balance er forbedret. Hvad statsministeren ikke sagde, det kan man læse en del om i det økonomiske råds formandskabs rapport. Her siges, at vilkårene for dansk økonomi har været begrundet gennem den forbedrede internationale konjunkturs udvikling, som har gjort det muligt at opnå en hidtil uset stigning i industrieksporten.

Landbrugseksportens stigning på ca. 6 pct. skyldes hverken omsforliget eller helhedsløsningen, tværtimod, for begge disse har været og for helhedsløsningens vedkommende vil blive til skade for erhvervslivets konkurrenceevne gennem opskruning af løn-, pris- og omkostningsniveauet. Nej, denne stigning i landbrugseksporten skyldes udelukkende udefra kommende forhold, som vi ingen indflydelse har på, og som vi desværre ikke kan bygge nogen fremtid på, fordi de er tidsbestemte fænomener, som i øvrigt ikke vil være uden uheldige eftervirkninger, der yderligere kan blive forstærket, når helhedsløsningens uheldige virkninger rigtig sætter ind til foråret. Stigningen i landbrugseksporten skyldes simpelt hen, at tilførslerne af smør til det engelske marked var for små; dette medførte en stigning i priserne, således at den danske smørseksports værdi steg trods nedgang i mængden. Dernæst skyldes den, at fællesmarkedet og navnlig Italien for en

tid har mangel på kød og derfor for en tid har lempet restriktionerne for indførsel af kød. Så simpelt er det. Men det må stå helt klart, at denne tidsbegrænsede kødeksport til fællesmarkedsområdet har forårsaget en besætningsreduktion, som allerede har givet sig udslag i den faldende smørproduktion. Det vil videre betyde en formueforringelse for landbruget og en forringelse af landbrugets produktionsapparat, og hvor meget det vil betyde, når landbruget til foråret skal til at slås med helhedsløsningens ødelæggende virkninger, det er der ingen der kan overse i dag.

Vi deler naturligvis statsministerens glæde over de stabile forhold i grænseområdet, men vi finder anledning til at henlede regeringens opmærksomhed på, at øget dansk støtte til de danske sydslesvigere sikkert bliver nødvendig i den kommende tid, for hvad enten vi kommer ind i fællesmarkedet eller ikke, så må det være af den største betydning for Danmark, at vor danske kulturelle forpost er stærk og føler sig aktivt støttet heroppe fra moderlandet. De danske sydslesvigeres trofasthed og udholdenhed fortjener virkelig den stærkest mulige støtte.

Det var en skuffelse, at regeringen ikke agter at gøre noget ved vor indviklede, uretfærdige og uhensigtsmæssige skattelovgivning. Udviklingen, synes jeg, har vist, at er der noget, vi trænger til her i landet for at undgå at gå fra krise til krise, er det kapitaldannelse, altså opsparing, men den private opsparing vanskeliggøres af vort nuværende skattesystem. Regeringen har ikke andet at tilbyde end kildeskatsystemets indførelse, og det vil hverken forenkle systemet og dets administration eller fremme opsparingen. Det er dog heller ikke regeringens mening. Hensigten er temmelig åbenbart den at få skattefradragretten ophævet, men det vil næppe lykkes, fordi et stort vælgerflertal holder fast ved skattefradragreglen, idet det ved, at det er det sidste værn mod en uhammet skatteplyndring, og regeringen har jo åbenbart fået en vis respekt for vælgerflertallet efter folke-